

Bronisław Kolbuch

BRONISŁAW KOLBUCH - 1926 - 2007.

Bronisław Kolbuch urodził się 12. III. 1926r. na Kresach w małym miasteczku Busk niedaleko Lwowa. Zaraz po wojnie wraz z falą repatriacji przyjechał z rodzicami na Ziemię Zachodnią i osiedlił się w Namysłowie. Tu założył rodzinę i rozpoczął swoją aktywność zawodową i artystyczną. Malarstwem artystycznym zajmował się przez całe swoje dorosłe życie niezależnie od pracy zawodowej, którą w danym momencie się parał. Była to jego największa pasja życiowa. Wrodzone zdolności malarskie rozwijane od najmłodszych lat wzbogacone zostały z biegiem czasu w praktyczną wiedzę oraz znajomość technik warsztatowych. Tajniki technik malarskich, tajniki kompozycji poznawał głębiej gdy jeden z jego synów Grzegorz rozpoczął z początkiem lat siedemdziesiątych studia artystyczne na wydziale malarstwa i rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu.

Bronisław Kolbuch w swojej twórczości artystycznej posługuje się różnorodną techniką: akwarelą, gwaszem, rysunkiem, ale przede wszystkim techniką olejną, którą stosuje najczęściej.

Dominującym tematem jego prac jest pejzaż wiejski. Stara, dawna wieś polska przedstawiana jest w różnych porach roku: pełnym słońca i zieleni latem, śnieżną zimą, czy też płomiennie-złotą albo deszczową i mglistą jesienią.

Można w tych pracach dostrzec elementy wiejskiego życia, przepojonego spokojem i sielanką, atmosferą czasu, który już dawno minął. Bywają jednakże prace pełne dynamiki i atmosfery niepokoju jak chociażby pejzaże "Przed burzą" czy "Wiatr".

Bronisław Kolbuch potrafił celnie oddać różne nastroje przyrody np. skąpany w słońcu las sosnowy, parkową aleję w mglisty deszczowy dzień, groźne pochmurne niebo przed nadciągającą burzą czy atmosferę sielanki i spokoju letniego wieczoru ("Stogi siana o zachodzie słońca"), wiele z jego prac tchnie tak silnym realizmem, że oglądający niemalże fizycznie odczuwa nastrój tych miejsc i chwil.

Artysta lubił stosować ciepłą gamę kolorystyczną niezależnie od tego jaką porę roku malował - nawet jego pejzaże zimowe bywają malowane w ciepłych kolorach. Kolor był dla niego sprawą bardzo ważną i umiał posługiwać się nim w sposób mistrzowski.

W wielu pracach widać zainteresowanie autora przestrzennym rozpracowaniem faktury obrazu. Farba jest kładzona grubo i zdecydowanie co podkreśla wyrazistość płótna.

Autor nie unikał dużych formatów a rzecz można, że takie właśnie preferował. Mistrzostwo Bronisława Kolbucha wyraża się także w tym, że w zasadzie nie wykonywał szkiców ołówkiem. Malowanie rozpoczynał często od szkicu farbą i wstępnego, położenia kolorów.

Oprócz malarstwa pejzażowego artysta wypowiadał się także w takich tematach jak martwa natura, portret czy tematyka historyczno-batalistyczna. Jednakże pejzaż pozostaje dominantą jego twórczości. Urzeka w nim koloryt, literackość zapisu oraz klimat pełen życzliwości i ciepła.

Autor był plastykiem przejawiającym dużą aktywność twórczą. W ciągu kilkudziesięciu lat swojej aktywności twórczej namalował kilka tysięcy obrazów w różnych technikach. Brał udział w licznych wystawach i prezentacjach zbiorowych, miał też wiele wystaw indywidualnych. Najczęściej wystawiał swoje prace na Opolszczyźnie i Dolnym Śląsku w Namysłowie, Opolu, Jeleniej Górze i

Wrocławiu.

Poziom artystyczny prac został już niejednokrotnie uznany i uhonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami.

W 1983r otrzymał tytuł i odznakę Zasłużony Działacz Kultury nadany przez Ministra Kultury i Sztuki.

Jego prace cieszyły się i nadal cieszą się uznaniem wśród nabywców zarówno krajowych jak i zagranicznych głównie z RFN, Francji, Szwecji. Malował prawie do ostatnich chwil życia. Zmarł po paromiesięcznej chorobie, 18 października 2007r. w Namysłowie.

(MMD)

Fragment recenzji Marka Perzyńskiego z katalogu do wystawy indywidualnej w ODK w Jeleniej Górze w marcu 1991r.

"..... Jeleniogórzanie znają twórczość tego utalentowanego artysty. Wystawiał on już swoje prace trzy lata temu w galerii „Na antresoli” w jeleniogórskim „Empiku”. Obecna wystawa jest pewną kontynuacją poprzedniej, pozostał bowiem autor wierny przedstawionej przez siebie tematyce - rzeczywistość XIX-wiecznej polskiej wsi.

Dla autora jest to kraina sielankowa, pełna naturalności i piękna. Jest to jednak równocześnie świat bezpowrotnie już zaginiony, za którym wzdychamy, bo mamy dość cywilizacyjnych stresów.

Kobieta uginająca się pod ciężarem niesionej przez siebie wiązki chrustu, pochylony ze starości zmurszały przydrożny krzyż, świętek stojący przy wiejskich opłotkach - to najczęściej przewijające się na płótnach tego autora motywy. Mogą one stanowić znakomite ilustracje do powieści tak znanych pisarzy jak: Orzeszkowa, Reymont i Konopnicka.

Człowiek w malarstwie Bronisława Kolbucha stanowi nierozzerwalną część z przyrodą, jest w nią wtopiony. Przyroda jest tym, co ludziom daje życie, egzystencję. Żyjąc oni z nią w zgodzie, wystąpienie przeciwko jej prawom jest zbrodnią, za którą trzeba zawsze w końcu zapłacić.

Malarstwo Bronisława Kolbucha można zaliczyć do tzw. nurtu ekologicznego. Nie przybiera ono w jego twórczości wyrazu „protest-songu”, zmusza jednak do refleksji, ewentualnej zmiany postaw.

Obrazy olejne B. Kolbucha charakteryzują się przede wszystkim soczystą, żywą i wyrazistą kolorystyką, która przyciąga wzrok. Przedstawiona w ten sposób tematyka zyskuje na ekspresji, rozmachu a realizmie. Stosuje twórca śmiałą kreskę, nie waha się użyć „mocnego” koloru. Nie jest on dla autora najważniejszy. Interesuje go przede wszystkim temat.

Bronisław Kolbuch należy do artystów płodnych. Brał udział w wielu przeglądach i konkursach. Za twórcze dokonania otrzymał m.in. Odznakę Zasłużonego Działacza Kultury oraz nagrodę Ministerstwa Kultury i Sztuki....."

Pejzaż wiejski - ulubiony temat artysty.

Ulubionym tematem artysty był pejzaż a szczególnie pejzaż wiejski.

Stare kryte słomianą strzechą chaty wiejskie, pasterka pasąca gęsi, kobieta niosąca chrust, przydrożne kapliczki, wiejskie studnie z żurawiem, polne lub leśne ścieżki i rozdroża, domki na skraju lasu, stogi siana na łące, stare wiatraki, młyny wodne, strumyki i mokradła to tematy jego obrazów powielane w różnych odmianach i wariantach.

Pejzaż wiejski to nawiązanie do wspomnień i obrazów z czasów młodości, pejzaży z jego stron rodzinnych okolic Buska koło Lwowa. Jego rodzina mieszkała na przedmieściach Buska. Ojciec był krawcem a matka prowadziła dom. Młody Bronek doskonale zapamiętał te ukochane pejzaże i potem przenosił je na obrazy. Być może też inspiracją do części jego prac były też okolice centralnej Polski skąd pochodziła jego żona Lucyna z domu Dłużniak. Odwiedzał te miejsca na przełomie lat czterdziestych i pięćdziesiątych. To przepiękne okolice nad Prosną wioski takie jak Cieszęcin (skąd pochodziła jego żona), Osiek, Węglewice niedaleko Wielunia. Tam aż do połowy lat sześćdziesiątych można było spotkać chaty kryte strzechą, bez prądu, izby oświetlane lampami naftowymi, stare studnie z żurawiem, dzieci wypasające gęsi lub krowy.

Na obrazach Bronisława Kolbucha wieś jest przedstawiana w różnych porach roku.

Wiele pejzaży to pejzaże zimowe, konie ciągnące sanie, kulig, wrony na śniegu a tle przysypane śniegiem chaty wiejskie.

Być może inspiracją były też dla niego, przepiękne pejzaże leśne znanego malarza rosyjskiego Szyszkina. Bronisław Kolbuch znał dobrze jego twórczość i zachwycił się niektórymi jego pracami. Zainteresowania artystyczne jego rodziny, dyskusje o sztuce prowadzone w domu, oglądanie i dyskutowanie prac znanych artystów zamieszczonych w licznych albumach, które były w posiadaniu rodziny miały wpływ na jego twórczość.